

Vec C-214/21

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

6. apríl 2021

Vnútroštátny súd:

Consiglio di Stato

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

3. marec 2021

Žalobca v prvom stupni a sťažovateľ:

Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Odporca:

Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

Vedľajší účastník konania:

ANPAS – Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze Odv

Predmet konania vo veci samej

Kasačná sťažnosť proti rozsudku Tribunale Amministrativo Regionale (TAR) per la Calabria (Regionálny správny súd Kalábria, Taliansko), ktorým sa zamietla žaloba sťažovateľa o neplatnosť dokumentácie týkajúcej sa výberového konania, ktoré vyhlásil odporca na účely priameho zadania nepretržitej pohotovostno-záchrannej dopravnej zdravotnej služby dobrovoľníckym organizáciám a organizácii Croce Rossa Italiana (Taliansky červený kríž), a to s vylúčením iných neziskových organizácií, najmä sociálnych družstiev, ako je sťažovateľ.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Na základe článku 267 ZFEÚ vnútroštátny súd žiada o výklad článku 10 písm. h) a odôvodnenia 28 smernice 2014/24/EÚ

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ – spolu s odôvodnením 28 tejto smernice – vnútroštátnym právnym predpisom, podľa ktorých pohotovostné a záchranné dopravné zdravotné služby možno prednostne priamo zadať iba dobrovoľníckym organizáciám – za predpokladu ich zápisu po dobu najmenej šesť mesiacov v Jednotnom národnom registri tretieho sektora a tiež zapojenia v sieti združení a akreditácie v súlade s regionálnou právnou úpravou v tejto oblasti (pokiaľ existuje) a za podmienky, že takéto zadanie zabezpečí poskytovanie predmetnej služby v rámci účinného systému prispievania k sociálnemu cieľu a dosahovania cieľov solidarity v podmienkach hospodárskej efektívnosti a vhodnosti, ako aj v súlade so zásadami transparentnosti a zákazu diskriminácie – pričom medzi možnými poskytovateľmi predmetných služieb neuvádzajú iné neziskové organizácie, konkrétne sociálne družstvá ako sociálne podniky nesledujúce účel dosiahnutia zisku, vrátane sociálnych družstiev, ktoré svojim členom vyplácajú refundáciu za činnosť všeobecného záujmu podľa článku 3 ods. 2a legislatívneho dekrétu 112/2017?

Uvedené ustanovenia práva Únie

Článok 10 písm. h) a odôvodnenie 28 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

Základné uvedené vnútroštátne predpisy

Decreto legislativo 18 aprile 2016, n. 50 (Codice dei contratti pubblici) [legislatívny dekrét č. 50 z 18. apríla 2016 (kódex verejného obstarávania)],
článok 17 „Osobitné vylúčenia pre verejné zákazky a koncesie na služby“:
 „1. Ustanovenia tohto kódexu sa neuplatňujú na verejné zákazky a koncesie na služby, ktorých predmetom sú: ...h) služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva, ktoré poskytujú neziskové organizácie alebo združenia... s výnimkou služieb prepravy pacientov sanitnými vozidlami; ...“.

Decreto legislativo 3 luglio 2017, n. 117 (Codice del Terzo settore) [legislatívny dekrét č. 117 z 3. júla 2017 (kódex tretieho sektora)]

Článok 4 „Subjekty tretieho sektora“: „1. Subjektmi tretieho sektora sú dobrovoľnícke organizácie, združenia sociálnej pomoci, filantropické organizácie, sociálne podniky vrátane sociálnych družstiev, ...a iné súkromné subjekty iné než obchodné spoločnosti, založené na neziskové účely na dosahovanie občianskych, solidárnych a sociálno-prospešných cieľov prostredníctvom vykonávania jednej alebo viacerých činností všeobecného záujmu, a to ako výlučného alebo hlavného predmetu pôsobenia, vo forme dobrovoľníckej činnosti alebo bezplatného poskytovania peňazí, tovaru alebo služieb alebo vzájomnej pomoci alebo výroby či výmeny tovaru alebo služieb, ktoré sú zapísané v Jednotnom národnom registri tretieho sektora“.

Článok 56 „Dohody“: „1. Orgány verejnej správy... môžu uzatvárať s dobrovoľníckymi organizáciami a so združeniami sociálnej pomoci, ktorí sú aspoň šesť mesiacov zapísaní v Jednotnom národnom registri tretieho sektora, dohody zamerané na vykonávanie sociálnych činností alebo služieb všeobecného záujmu v prospech tretích strán, pokiaľ sú takéto dohody výhodnejšie než obstaranie predmetných činností alebo služieb na trhu“.

Článok 57 „Pohotovostná a záchranná dopravná zdravotná služba“:
 „1. Pohotovostné a záchranné dopravné zdravotné služby možno prednostne zadať priamo dobrovoľníckym organizáciám zapísaným najmenej šesť mesiacov v Jednotnom národnom registri tretieho sektora, ktoré sa zapoja do siete združení... a sú akreditované podľa regionálnej právnej úpravy v tejto oblasti, ak existuje, a to v prípadoch, keď z dôvodu osobitnej povahy služby priame zadanie zabezpečí poskytovanie služby všeobecného záujmu v rámci účinného systému prispievania k sociálnemu cieľu a dosahovania cieľov solidarity v podmienkach hospodárskej efektívnosti a vhodnosti, ako aj v súlade so zásadami transparentnosti a zákazu diskriminácie.

2. Na dohody, ktorých predmetom sú služby uvedené v odseku 1, sa uplatňujú ustanovenia článku 56 ods. 2, 3, 3a a 4“.

Codice civile (občiansky zákonník), článok 2514 „Požiadavky na družstvá s prevažujúcou vzájomnosťou“: „Družstvá s prevažujúcou vzájomnosťou vo

svojich stanovách upravila: a) zákaz vyplácania dividend nad rámec maximálneho úroku poštových sporiacich dlhopisov zvýšeného o dva a pol percentuálneho bodu vo vzťahu ku skutočne splatenému základnému imaniu; ...“.

Legge 8 novembre 1991, n. 381 (Disciplina delle cooperative sociali) [zákon č. 381 z 8. novembra 1991 (právna úprava sociálnych družstiev)], **článok 1 „Vymedzenie pojmu“**: „1. Cieľom sociálnych družstiev je presadzovať všeobecný záujem komunity na podpore jednotlivcov a sociálnej integrácii občanov prostredníctvom: a) prevádzkovania sociálnych, zdravotných a vzdelávacích služieb... 2. Na sociálne družstvá sa uplatňujú predpisy vzťahujúce sa na odvetvia, v ktorých tieto družstvá pôsobia, pokiaľ sú zlučiteľné s týmto zákonom“.

Decreto legislativo 3 luglio 2017, n. 112 (Revisione della disciplina in materia di impresa sociale) [legislatívny dekrét č. 112 z 3. júla 2017 (revízia právnych predpisov týkajúcich sa sociálnych podnikov)], **článok 3 „Nezisková povaha“**: „2a Na účely uvedené v odsekoch 1 a 2 sa za rozdelenie, a to ani nepriame, zisku a prevádzkových prebytkov nepovažuje vyplácanie refundácií členom v súvislosti s činnosťou všeobecného záujmu podľa článku 2, ktoré na základe článku 2545e občianskeho zákonníka a v súlade s podmienkami a obmedzeniami stanovenými zákonom alebo stanovami vykonávajú sociálne podniky zriadené vo forme sociálnych družstiev za predpokladu, že v stanovách alebo zakladateľskej listine sa uvádzajú kritériá rozdelenia refundácií členom v pomere k množstvu a kvalite vzájomnej výmeny a v prípade, že v rámci hospodárenia vo vzťahu k členom sa zaznamená prebytok“.

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Italy Emergenza je neziskovým družstvom, ktoré je pripojené do siete združení a ktorého predmet činnosti je presadzovanie všeobecného záujmu komunity na podpore jednotlivcov a sociálnej integrácii, pričom okrem iného sa špecializuje na poskytovanie dopravných zdravotných služieb a ako sociálny podnik je zapísané v obchodnom registri.
- 2 Oznámením z 26. februára 2020 vyhlásil Azienda Sanitaria Provinciale (ASP) di Cosenza (Podnik verejného zdravotníctva pre provinciu Cosenza, Taliansko) výberové konanie na účely priameho zadania nepretržitej pohotovostno-záchrannej dopravnej zdravotnej služby dobrovoľníckym organizáciám a Talianskemu červenému krížu.
- 3 Žalobou podanou na TAR per la Calabria (Regionálny správny súd Kalábria) družstvo Italy Emergenza predovšetkým namietalo nezákonnosť rozhodnutia ASP Cosenza zadať požadované dopravné zdravotné služby mimo verejného obstarávania; subsidiárne namietalo nezákonnosť ustanovení oznámenia o vyhlásení výberového konania, ktoré z možnosti zadať predmetnú službu hneď na úvod vylúčili iné neziskové organizácie, ako sú družstvá podľa talianskeho práva. Konkrétne sťažovateľ poukazuje na rozpor právnej úpravy, ktorú uplatnila

ASP Cosenza, stanovenej v článkoch 56 a 57 legislatívneho dekrétu č. 117/2017 s odôvodnením 28 a článkom 10 písm. h) smernice 2014/24, na základe ktorých sú sociálne družstvá na účely priameho zadania pohotovostno-záchraných služieb podľa sťažovateľa rovnoprávne s dobrovoľníckymi združeniami, pretože sociálne družstvá aj dobrovoľnícke združenia sú neziskovými organizáciami.

- 4 Regionálny správny súd túto žalobu zamietol. Uvedený súd predovšetkým konštatoval, že na predmetnú službu sa vzťahuje výnimka – pokiaľ ide o uplatňovanie pravidiel verejného obstarávania – stanovená v článku 10 písm. h) smernice 2014/24, prebratom do článku 17 ods. 1 písm. h) legislatívneho dekrétu č. 50/2016. Keďže ide o pohotovostno-záchranú službu, jej priame zadanie sa konkrétne riadi článkom 57 legislatívneho dekrétu č. 117/2017 ako *lex specialis*. Z tohto dôvodu nemusí byť príslušná dohoda výhodnejšia než obstaranie danej služby na trhu (článok 56 ako *lex generalis*), združenie, ktoré je zmluvnou stranou, musí však nutne spĺňať všetky podmienky uvedené v citovanom článku 57 (zápis združenia do Jednotného národného registra, pripojenie do siete, sociálny účel, hospodárska efektívnosť a vhodnosť, atď.).

Vzhľadom na uvedené regionálny správny súd považoval vylúčenie sociálnych družstiev z možnosti priameho zadania za zákonné, keďže tieto družstvá sledujú podnikateľský cieľ, hoci vyznačujúci sa vzájomnosťou, ktorý odôvodňuje rozdielne zaobchádzanie vyplývajúce z článku 57 legislatívneho dekrétu č. 117/2017 v porovnaní s dobrovoľníckymi združeniami (jedinými subjektmi tretieho sektora oprávnenými zúčastniť sa predmetného výberového konania); na preukázanie uvedenej skutočnosti prvostupňový súd v prejednávanej veci odkázal na článok 5 stanov sťažovateľa, v ktorom sa stanovuje možnosť vyplatenia dividend až do výšky 2,5 % nad rámec úrokov poštových dlhopisov.

- 5 Proti rozsudku regionálneho správneho súdu podalo družstvo kasačnú sťažnosť na Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko).

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 6 Vo svojom opravnom prostriedku dotknuté družstvo opätovne poukazuje na otázku zlučiteľnosti článkov 56 a 57 legislatívneho dekrétu č. 117/2017 s právom Európskej únie. Ďalej uvádza, že regionálny správny súd v napadnutom rozsudku nezohľadnil skutočnosť, že sociálne družstvá ako „sociálne“ podniky sledujú neziskový cieľ, pričom zisk sú z tohto dôvodu povinné reinvestovať.
- 7 Podnik verejného zdravotníctva, ktorý je odporcom, odpovedá, že predpisy práva Únie, na ktoré sa odvoláva družstvo, iba vymedzujú objektívny rozsah vylúčenia určitých zákaziek na služby, v súvislosti so zadávaním služieb podľa článkov 56 a 57 legislatívneho dekrétu č. 117/2017 však vôbec nestanovujú rovnaké postavenie dobrovoľníckych organizácií a sociálnych družstiev.

V tomto kontexte výhrada týkajúca sa zadania zákaziek dobrovoľníckym organizáciám nemá pre orgány verejnej správy kogentný a povinný charakter, ale

ide iba o možnosť a uprednostnenie („možno... prednostne“). Zákonodarca predmetnou výhradou vyjadril svoju podporu subjektom, ktorých činnosť vychádza z dobrovoľnej, spontánnej a nutne bezplatnej povahy práce ich členov a ktoré uplatňujú zásadu solidarity. Naproti tomu, sociálne družstvá sú založené na spoločnej práci zameranej na získanie hospodárskeho prospechu pre členov daného družstva, v dôsledku čoho jedine dobrovoľnícka organizácia nemá podľa odporcu zisk za služby, ktoré poskytuje, a splňa podmienku vyplývajúcu z rozsudkov Súdneho dvora vo veciach C-113/13 a C-50/14, aby ani nepriamo nedosahovala hospodársky prospech pre svojich členov.

- 8 Na podporu orgánu verejnej správy, ktorý je odporcom, vstúpila do konania ANPAS, t. j. národná sieť združujúca dobrovoľnícke organizácie, ktorá poukázala na skutočnosť, že sociálne družstvá môžu podľa talianskeho práva nielen vyplácať dividendy v rozsahu stanovenom v článku 2514 občianskeho zákonníka, ale bez zákonných obmedzení môžu rozdeľovať zisk aj vo forme refundácií (ak sa hospodárenie vo vzťahu k členom skončilo prebytkom výnosov nad nákladmi), čo automaticky vylučuje neziskovú povahu týchto družstiev.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 9 Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) na úvod poznamenáva, že v skutočnosti nijaký z rozsudkov Súdneho dvora, na ktorý sa odvoláva odporca, sa netýka špecifickej otázky neuvedenia sociálnych družstiev medzi subjektmi, ktorým možno na základe dohody priamo zadať zákazku na pohotovostnú a záchrannú dopravnú zdravotnú službu. Oba rozsudky boli vyhlásené pred nadobudnutím účinnosti legislatívneho dekrétu č. 117/2017, a preto sa vzťahujú na iné vnútroštátne predpisy, než je článok 57 predmetného legislatívneho dekrétu, ktorý je naopak základom napadnutej dokumentácie týkajúcej sa výberového konania. Obdobne, smernica, ktorá sa uplatnila v uvedených rozsudkoch (smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES) sa líši od smernice, ktorej porušenie sa namieta v prejednáwanej veci.
- 10 Naproti tomu, Consiglio di Stato (Štátna rada) zdôrazňuje, že na účely vydania rozhodnutia v prejednáwanej veci je relevantný nedávny rozsudok Falck Rettungsdienste (vec C-465/17), podľa ktorého rozhodujúcim prvkom v rámci ustanovenia článku 10 písm. h) smernice 2014/24 je presadzovanie neziskového cieľa spolu s reinvestíciou zisku. Neziskový charakter je nepochybne znakom družstva, ktoré je sťažovateľom, ako sa výslovne uvádza v článku 6 jeho stanov, pričom ustanovenie o dividendách v článku 5 týchto stanov je iba nepriamou citáciou článku 2514 občianskeho zákonníka.
- 11 Sociálne družstvá sa organizačne a funkčne samozrejme líšia od dobrovoľníckych združení, pretože, hoci v oboch prípadoch ide o neziskové subjekty, iba sociálne družstvá vytvárajú napriek tomu hospodársky prospech pre osoby, ktoré sú ich členmi, kým dobrovoľnícke združenia sa vyznačujú „občianskym, solidárnym

a sociálno-prospešným cieľom“ nimi vykonávaných činností všeobecného záujmu (článok 5 legislatívneho dekrétu č. 117/2017).

- 12 V každom prípade, článok 10 písm. h) – rovnako ako odôvodnenie 28 – smernice 2014/24 na jednej strane odkazuje jednoducho na „neziskové organizácie alebo združenia“, pričom sa neobmedzuje iba na dobrovoľnícke združenia (gramatický argument) a, na druhej strane, pojem podnikateľ v práve Únie (a s ním účasť na verejnom obstarávaní) nepredpokladá súčasnú existenciu cieľa podniku dosahovať zisk (logicko-systematický argument).
- 13 Vyhradenie možnosti „prednostne“ priamo zadať poskytovanie pohotovostnej a záchranej dopravnej zdravotnej služby iba v prospech jedného druhu „neziskových organizácií alebo združení“ podľa smernice 2014/24, t. j. s vylúčením sociálnych družstiev, tak vedie k pochybnostiam o zlučiteľnosti právnej úpravy stanovenej v článku 57 legislatívneho dekrétu č. 117/2017 s právom Únie. Takáto výhrada by totiž znamenala, že – napriek rozsahu znenia výnimky stanovenej v odôvodnení 28 a v článku 10 písm. h) citovaných vyššie – dobrovoľnícke združenia by podliehali verejnému obstarávaniu iba v prípade nemožnosti, z akéhokoľvek dôvodu, realizovať „prednostne“ priame zadanie, kým všetky ostatné neziskové organizácie by sa na účely získania zákazky na rovnakú službu museli vždy zúčastniť verejného obstarávania. Pochybnosti pretrvávajú aj po zohľadnení skutočnosti, že priame zadanie zákazky je podľa uvedených vnútroštátnych predpisov iba dobrovoľné, keďže sociálne družstvá sa v každom prípade nezaraďujú medzi možných poskytovateľov predmetnej služby.
- 14 Okrem toho Súdny dvor vo veci C-367/19 nedávno tiež ozrejmil, že pojem verejná zákazka sa ako odplatná zmluva vzťahuje aj na zmluvný vzťah, v rámci ktorého sa ako protiplnenie stanovuje iba náhrada vynaložených nákladov. V dôsledku uvedeného prestáva byť aj charakteristika, ktorú zdôraznili regionálny správny súd a odporca – čiže skutočnosť, že jedine v prípade dobrovoľníckych organizácií absentuje akýkoľvek hospodársky prospech členov takéhoto subjektu, ktorým sa nahrádzajú iba náklady –, na úrovni práva Únie dôvodom pre priaznivejšie zaobchádzania s dobrovoľníckymi združeniami v porovnaní so sociálnymi družstvami.
- 15 Ďalšia skutočnosť, ktorá môže viesť k odstráneniu rozdielov medzi dvoma druhmi neziskových organizácií spočíva v tom, že, tak, ako môžu dobrovoľnícke združenia využívať platených pracovníkov v rozsahu nevyhnutnom pre ich prevádzku, aj sociálne družstvá môžu mať bezplatne pracujúcich dobrovoľných členov, ktorým sa vypláca iba náhrada nákladov (článok 2 zákona č. 381/1991).
- 16 Consiglio di Stato (Štátna rada) upozorňuje, že nedávno už Súdnemu dvoru položil otázku týkajúcu sa vyššie uvedených pochybností vo veci zlučiteľnosti sporných právnych predpisov dotknutých v prejednávanej veci s právom Únie, pričom v tejto súvislosti odkazuje na prejudiciálnu otázku, ktorá je predmetom prebiehajúceho konania vo veci C-213/21, ako aj na príslušné odôvodnenie daného návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Uvedenú prejudiciálnu otázku

vnútroštátny súd týmto návrhom spresňuje, pričom na jej záver dopĺňa túto formuláciu: „*vrátane sociálnych družstiev, ktoré svojim členom vyplácajú refundáciu za činnosť všeobecného záujmu podľa článku 3 ods. 2a legislatívneho dekrétu 112/2017*“.

Zámerom Consiglio di Stato (Štátna rada) je týmto spôsobom zistiť, či možnosť sociálnych družstiev vyplývajúca zo stanov rozdeliť časť zisku členom vo forme refundácií nevedie k ich vylúčeniu z okruhu neziskových združení, čiže z okruhu združení, ktoré by sa mali zahrnúť medzi poskytovateľov služieb priamo zadaných dohodou podľa článku 57 legislatívneho dekrétu č. 117/2017. Vyplácanie refundácií – či už prostredníctvom úspory výdavkov alebo príplatkami k odmene za vykonanú činnosť – by totiž mohlo predstavovať skryté rozdeľovanie dividend alebo aktív medzi členov, a to v prípade, v ktorom sa reinvestícia zisku zdá byť v súlade s vyššie uvedeným rozsudkom Falck Rettungsdienste nevyhnutnou požiadavkou na účely článku 10 písm. h) smernice 2014/24.

- 17 Z článku 3 ods. 2a legislatívneho dekrétu č. 112/2017 a z článku 2525e občianskeho zákonníka možno vyvodiť najmä skutočnosť, že pre sociálne podniky vo forme spoločností (ako je družstvo, ktoré je sťažovateľom) je rozdelenie refundácií v súvislosti s činnosťou všeobecného záujmu dovolené za presne stanovených podmienok a obmedzení. Prvým obmedzením je vyrovnaný rozpočet. Ďalším je požiadavka zabezpečiť, aby podnik ďalej existoval a mohol presadzovať cieľ vzájomnosti aj v budúcich rokoch, a to vďaka nedeliteľným fondom a prudenciálnym zabezpečovacím mechanizmom. Tretím obmedzením je rozdelenie iba čistých výťažkov vyplývajúcich z činnosti vykonávanej so samotnými členmi. Družstvo je preto povinné viesť samostatné účtovníctvo týkajúce sa činnosti so svojimi členmi, z ktorých sa každý vyplatí v pomere k hodnote svojich výmen s družstvom. Uvedené v každom prípade nezakladá subjektívne právo člena na refundáciu, ktorá závisí iba od rozhodnutia členskej schôdze a jej výšku stanovuje zákon alebo stanov, keďže teoretické právo na priaznivé podmienky (napríklad na vyššiu odmenu za vykonanú prácu) by mohlo byť v rozpore s ochranou záujmov družstva a uviesť členov do cudzieho, resp. antagonistického vzťahu s družstvom.
- 18 Po vysvetlení všeobecného právneho rámca týkajúceho sa refundácií Consiglio di Stato (Štátna rada) napokon uvádza na účely preskúmania „neziskovej“ povahy družstva, ktoré je sťažovateľom v prejednávanej veci, znenie článku 34 jeho stanov s názvom „Refundácie“, v ktorom sa konkrétne stanovuje, že:

„Členská schôdza môže na návrh štatutárneho orgánu rozhodnúť o vyplatení refundácií v maximálnej výške 30 % celkovej odmeny, na ktorú majú nárok pracujúci členovia.

Refundácie sa rozdeľujú v pomere k množstvu a/alebo kvalite práce vykonanej členmi na základe ustanovení interných predpisov.

Refundácie možno vyplatiť, v závislosti od rozhodnutia členskej schôdze, prostredníctvom: - príplatkov k odmene – bezplatného zvýšenia základného imania.

Sumy refundované členom možno použiť aj na uskutočnenie zbierky členov na účely poskytnutia úveru na činnosť družstva.

Priznanie refundácie musí v každom prípade umožniť tvorbu rezerv a platby podľa bodov a) [zákonný nedeliteľný fond vo výške aspoň 30 %] a b) [vklad do Podielového fondu na podporu a rozvoj spolupráce v rozsahu stanovenom zákonom]“.

- 19 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti Consiglio di Stato (Štátna rada) prerušuje konanie vo veci samej a Súdny dvor kladie otázku, či sociálne družstvá, ktoré nereinvestujú celý zisk a vyplácajú refundácie, tak, ako sťažovateľ, možno zákonným spôsobom vylúčiť z priameho zadávania pohotovostných a záchranných dopravných zdravotných služieb.

PRACOVNÝ DOKUMENT